

Понад усе любив він небо

Тетяна Булат

Понад усе любив він небо,
Літав у дощ, імлу і грім!
Грав з Долею. А за потреби
Життєвий виміряв екстрим.

Війна нікого не спитала —
Ввірвалася, злетіла в вись!
Щодня життя людей сотала...
І дощ із наших сліз поливсь!

Він ворога хотів карати,
Літав, неначе чорна тінь!
І не збирався зло прощати,
Мав ненависть трьох поколінь!

Старого діда в 33-м
Зморили голодом в селі.
Замордували ті "совети"...
Лишились діточки малі.

А вдруге: Сталіна уроки —
Із Гітлером в союз вступив.
Й жорстоких тих 4 роки
Народ в страшній крові топив!

Він пам'ятав ціну неволі,
І жертви всіх цих злодіянь!
Не думав, що йому на долю
Прийдеться нищити росіян!

І він літав, бомбив щосили,
Колони вибухали й танки.
Він нищив ворога на крилах!
Кровавими були світанки...

Ось вибух справа, ухилився,
Та ворог поряд кружеля.

А вертоліт так накренився,
Що прямо перед ним – земля...

Понад усе любив він небо
Літав у дощ, імлу і грім.
Понад усе любив він небо
Й назавжди залишився в нім!